

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomus ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fasciculus Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 2. Negotium propriæ salutis continuum petit timorem

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

Negotium propriæ salutis requirit
continuum timorem.

CAPUT II.

Beatus homo, qui semper est pauidus: vel ut alii legunt: qui iugiter pauet, ne Deum offendant. Beatus dici potest ille, qui semper cum timore & sollicitudine propriæ salutis viuunt, & in omni actione sua timet offendere Deum: Idem confirmat Apostolus: cum timore & tremore vestram salutem operamini. q. d. nunquam hæc vobis iriepat cogitatio, quod sitis securi de salute vestra; sed semper in sancto Dei timore vobis viuendum est, ne propter negligentiam vestram & socordiam sancta eius priuemini Gratiâ. Hic timor, iuxta S. Bernardum, triplex sit, oportet: *Timendum, manente Gratiâ; timendum, recedente; timendum reuertente.* *Prou. 18.1*
Ad Phil. 2.
S. Bernard.

Primo, *timendum, manente Gratiâ*, eò, nimirum, tempore, quo aliquis est in Gratiâ Dei, *Nè in vacuum gratiam Dei recipiat*, tenendo Gratiâ in otio, seu otiosam, & non operando cum ea & per eam actus bonos & meritorios vitæ æternæ. Neque sufficit bona operatio, sed requiritur etiam recta intentio: quia vniuersalis & communis Aduersarius, *si impedire non proualeat actionem, tentat intentionem, & actum sinistra intentione contaminare satagit.* *2. Cor. 6.*
S. Bern.

Secundus timor exercendus est in absentia Gratiæ: *Timendum, Gratiâ recedente*: & multo magis hoc tempore, quam priori: quia *vbi desit (Gratiâ) desicit & Deo, & ubi desit, & tua salutis*: cum desit tibi vita supernaturalis principium operationum vitæ æternæ meritoriarum. Quemadmodum in rebus naturalibus quando primum mobile desicit à proprio motu, cessant quoque cæli inferiores à suo: ita deficiente Gratiâ, cessat bonitas & meritum in operibus.

Tertius timor est de Gratiâ iam recuperata. *Et tunc*

erunt, inquit S. Bernardus, multò magis timendum, ut
 id contingat reciduum pati: quia deterius est recidi-
 quàm incidere, cum reciduum maiorem supponat
 gratitudinem in Gratiâ Dei. Concludamus cu-
 cum S. Bernardo: *Semper timendum pro accepta Gratiâ
 amplius pro amissa, longè plus pro recuperata.*

Verùm pergamus ad remedium, quod idem Sa-
 ctus Doctor hisce verbis docet & demonstrat: *In
 vitate didici, nihil què efficax esse ad Gratiâ promer-
 dam, retinendam, recuperandam: quàm si ogni tempore
 coram Deo inuentaris non altum sapere, sed timere,
 semper ambules in conspectu Dei non animò elato
 petro & tumido, sed humiliato & resignato Divo
 eius voluntati.*

Præter timorem iam dictum, datur adhuc alia spe-
 cies timoris, qui acutè instat sagittæ semper transire
 & etiam nùm transigit cor Justorum: & est iaceritudo
 Gratiæ tam præsentis, quàm futuræ.

Primò, incertitudo Gratiæ præsentis: quæ de-
 Trid. Conc. nitum est à Concilio Tridentino, nullum posse esse
 sess 6 c. 9. certum certitudine fidei, se esse constitutum in Gra-
 s. Tho. 1.2. tia: *Nemo scit, utrum odio vel amore dignus sit.* Quæ
 q. 112. art. 5 scire non potest, num in Confessione simul adfuerit Ab-
 Eccles. c. 1. tritio & Propositum conveniens: an extra Confessio-
 nem Contritio eum attigerit scopum, ut poruenit ad
 ultima dispositio ad Gratiâ: an actus Amoris Dei fuerit
 supernaturalis, propter magnam, quam habet con-
 actu Amoris Dei naturali, similitudinem: an adfuerit
 aliquod peccatum occultum, quod non cognoscebam,
 cognoscere tamen debebam. Ob has & alias rationes
 dubius & incertus redditur status Gratiæ præsentis.
 Sed cum hoc non est asserendum, quod Deiferus &
 famulus habere nequeat plures coniecturas & rationes
 3. Greg. lib. probabiles, è quibus colligat se esse in Gratiâ: Quan-
 61. Regist. do formidine consumptâ de præsumptione veniæ quæ-
 6. 187. dam securitas nascitur: quando sanctus Amor Dei,
 crescendo, propellit timorem, & oritur certa quædam
 in anima securitas veniæ & Gratiæ Dei: & anima non
 can-

tantum non timet mortem; sed lata ad iudicium pro-
perat, & mortem cum gaudio & amore expectat.

Unde multa dantur signa probabilia presentiae *S. Ambros.*
Gratiae: odium peccati, resistere aliquamdiu tenta- *Serm. 7.*
tionibus & non superari, contemptus Mundi, Amor *Psal. 118.*
Dei, Amor proximi, praesertim inimicorum, fa-
miliaritas & suavitas conversandi cum Deo, patientia
in adversitatibus, vera erga Deiparam Virginem de-
votio. Haec signa sunt veluti radii lucis, Solem Gra-
tiae in anima residentem discooperientes & manifestan-
tes, esto semper iis annexa sit nonnulla dubitas & in-
certitudo, quae non reperitur in rebus Fidei, cum ea sit
ceruissima.

Ultra incertitudinem Gratiae praesentis alia insuper
incertitudo Gratiae futurae, quae Dei famulo continu-
um incit timorem & anxietatem. Etenim tamen si
aliquis pro certo, & per revelationem Divinam co-
gnoscet, dono Gratiae se esse praeditum, de perse-
verantia tamen se asscurare non possit. Quia donum
perseverantiae nullus promereri potest; sed gratis da-
tur a Deo, cui vult, & quomodo, & quando vult, &
ob eam quam causam denegari potest, veluti pro-
pter occultam aliquam superbiam, quae nequidem
culpam mortalem attingit: solet namque Deus in poe-
nam illius culpae nonnunquam attenuare & diminvere
Divinos suos influxus, & esse parcior in conferendis
donis & gratiis: ex qua subtractione anima paulatim
debilis efficitur, adeo, ut occurrente graui quadam
tentatione non resistat, & in peccatum labatur.

Ex dictis colligitur, qua ratione vita alicuius
Iusti semper transigenda sit in timore, propter pericu-
lum, in quo versatur, Gratiae & praesentis, & fu-
turae: & ex timore prodire debet exacta quaedam &
perfecta vigilantia. *Esto igitur vigilans & confirma, so-* *Eccles. 7.*
molentiam & pignitiam mortis instar fugiendo, &
oculos semper tene apertos, ut quavis impedimenta
& salutis offendicula evites & effugias, apprehen-
ditosque omnia media ad salutem necessaria. Enim-
vero

uerò seruus Dei minimè contentus esse debet quæ
que spe salutis; sed Diuinâ auditus Gratia omni
dio procurare debes, vt semper in ea crescat, eamque
quantum fieri potest reddat perfectiorem securitate
que. Idque fiet, quotiescunque executioni mandata
quod, Deum è nobis exigere. conspiciet, cooperabitur
& correspondendo sanctis & Diuinis eius inspiratio
bus, eo modo, quo iam dicitur:

*De ordine inter animam &
corpus.*

Caput III.

Sub creationis nostræ initium in *Adamo* fecit De
us *hominem rectum*; Deus creauit primum hominem
cum ordine inter animam & corpus: vt corpus vel
seruus inserviret, & anima instar Domine domina-
tur. Verùm exiguo tempore durauit hæc pax & vni-
quæ, cum anima per peccatum ab obedientia Deo
subtraheret, corpus pariter se subtraxit ab obedientia
animæ: & corpus & sensus, qui vt serui obedire debe-
bant, vt Domini & Patroni dominari cœperunt; & ani-
ma, cuius instar Domine erat imperare, ac illæ in-
seruire cœpit. Satus miserabilis & infelix, status pe-
petuæ inquietudinis, status confusionis, & totus
uersus? Quemadmodum, si in hac perpulchra
machina ordo Vniuersi mutaretur & confunderetur,
cælum staret infra in centro terræ, & terra supra in
convexo cœli. Hæc inter alias pœnas vna fuit, *Ad-*
mo propter primum peccatum inflicta, intrinseca
delictæ, deordinatio, & bellum veluti civile inter ani-
mam & corpus. Remedium est reditus ad primæ
statum, & vt cuiuslibet parti hominis tribuatur id, quod
cundum naturam suam ei competit: anima tanquam
prior comparatione corporis regat & gubernet.
Corpus vt potè inferius respectu animæ obediat. De